

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 3. Dicebant autem non in die festo ne forte tumultus fieret in populo. v.
2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

peccata. Heu! Domine, doleo quod vnquam in festiuitatibus, magis & potius diabolo seruiatur, quam tibi Deo meo, da veniam culpæ meæ & alienæ.

§. 2. *Et quærebant summi Sacerdotes & Scribæ quomodo eum dolo tenerent & occiderent. v. 1.*

Agnoui tempus sacrum, agnosco etiam quid scribæ & Sacerdotes tam temporis suadente diabolo meditati fuerint, cum sacrificia offerre Deo vino & vero debuerant nam moluntur diabolo sacrificare, eius sequentes suggestiones, dum verum Dei sacrificium sc. Christum Iesum, filium Dei dolo tenere, cruentate & occidere sine causa festinant, imò fraude pessima.

S hæc tibi, ô, Christe, facta sunt innocenti, quid mirum si quotidie idem tuis affectis fiat in mundo! dum eos mali persequendo, odio habendo, maledicendo, fugando, contundendo, & occidendo fatigant, Tu Rex Martyrum, ita factus, & illi martyres tui sunt te imitando in patientia. O Domine etiam hanc da mihi gratiam & patientiam, vt in omnibus te sequar, aduersa patienter ferendo ad tui gloriam, nunquam vero quemquam dolo velim circumuenire.

§. 3. *Dicebant autem non in die festo ne forte tumultus fieret in populo. v. 2.*

Ergo omnes summi Sacerdotes & scribæ & seniores conueniebant in eandem sententiam vt Christus caperetur & occideretur: tantum erat discordia sententia inter ipsos, de tempore exequendi propositum. dicebant namque quod quouis opportuno tempore & quidem tunc statim deberet capi; alij autem nõ die festo, ad quem tot millia hominum conuenerant ex omni natione ne forte tumultus fieret in populo, & sic vel impedirentur a suo incepto nequam & consilio, vel per tumultum populi abundantioris & audentioris, quando est multus & diuersæ factionis, eriperetur è manibus eorum, vel populus Christo adhærens, eum defenderet contra principes, vel multus sanguis effunderetur, cum ignominia principum, vel certe fugam caperet Dominus, & alio cum discipulis diuerneret, & sic illuderetur magis quam ante quando per volentium lapidare manus exibat.

Domine considerans consilia filiorum hominum & huius sæculi, valde admiror, ita, ut plurimum, sine te sunt, cæca, mala, nequam &c. O Deus nunquam nequam consilium veniat mihi in mentem, vt velim nocere proximo, siue in corpore, siue in anima, siue fama, sed da gratiam vt semper cogitem & loquar, quæ recta sunt in conspectu tuo & agam, ne cum an-

pijs damner in tuo iudicio, sed sim in omnibus fidelis seruus.

§. 4. *Et cum esset Bethania in domo Simonis leprosi. v. 3.*

Describitur hic locus, ubi fuerit Iesus, quando concilium fecerunt Iudæi de illo capiendo; scilicet in Bethania, quæ erat vicus non longe distans ab Hierusalem, pertinens ad Mattham sororem Lazari & Magdalenam, & Latinè sonat domus obedientiæ. neque solum castellum totum, sed & partem eius insinuat, nempe in qua domo fuerat, quam ait fuisse. Simonis leprosi, quæ omnia nobis aliquid pium & ad mores pertinens indicant, nempe passurum esse Dominum pro liberandis peccatoribus ex Patris sui obedientia. nec vacat mysterio quod in eandem domum leprosi nuper, nunc vero sanati, adueniat Maria soror Lazari, quia hoc ipso magnificè indicatur quis futurus post passionem Domini Ecclesiæ suæ status conuenientibus in eam peccatoribus iam mundatis, conuersis, iustificatis.

Domine obsecro inueniaris quoque in domo mea licet leprosi & magni peccatoris ut cures me ab omni lepra animæ, & conuiueris mecum per eucharisticum convivium, sed & inueniar ego semper in Ecclesia tua sancta, Amen.

§. 5. *Et recumberet. v. 3.*

Olim erat mos Iudæorum recumbere ad mensam, quem modum seruauit Christus etiam suo tempore, nolens eum mutare, quia erat indifferens, sed acceptus à populi & patriæ usû; ideoque seruauit & eundem modum recumbendi ad mensam ne videretur singularis; nos docendo, si quem morem vel modum inuenimus qui sit indifferens, nec vel contra Dei mandatum, aut mores bonos & honestatem, relinquendum, nec facile mutandum, ob singularitatem quæ parit apud populum inuidiam, nauseam & oblocutionem: è contra vero, si quem videmus morem minus honestam, vel contra Dei consilium vel præceptum, eum velis remisque conemur dissuadere, diuertere & abolere, maxime hi qui in officio & potestate constituti sunt.

Ita Domine faciam, ut si quid inhonestum, illaudabile, vitiosumque videro aut sciuero, idem ipsum coner emendare, & corrigere, omni studio, donec perfectius quid largiaris mi Deus.

§. 6. *Venit mulier habens alabastrum vnguenti nardi pistici pretiosi. v. 3.*

Describit Euangelista quid factum sit in Bethania in domo Simonis & in accubitu: quod scilicet venerit eodem mulier, quæ & qualis non nominat, sed ostendit solum vel pœnitentiam eius & conuersionem, vel certe